

Súd: Krajský súd Trenčín
Spisová značka: 23To/104/2015
Identifikačné číslo súdneho spisu: 3115011201
Dátum vydania rozhodnutia: 09. 11. 2015
Meno a priezvisko sudcu, VSÚ: JUDr. František Kováč
ECLI: ECLI:SK:KSTN:2015:3115011201.1

Uznesenie

Krajský súd v Trenčíne v senáte zloženom z predsedu senátu JUDr. Františka Kováča a sudcov JUDr. Ondreja Samaša a JUDr. Patrika Príbelského, PhD. na verejnom zasadnutí konanom dňa 9. novembra 2015 prejednal odvolanie obžalovaného

N. U.

nar. XX.XX.XXXX v M., trvale bytom M. M., A. Q. č. XXXX/XX, t.č. vo výkone väzby v ÚVV Ilava,

ktoré podal proti rozsudku Okresného súdu Trenčín č.k. 4T/100/2015-178 zo dňa 08.09.2015 a takto

rozhodol:

Podľa § 319 Tr. por. sa odvolanie obžalovaného z a m i e t a , pretože nie je dôvodné.

odôvodnenie:

Rozsudkom Okresného súdu Trenčín č.k. 4T/100/2015-178 zo dňa 08.09.2015 bol obžalovaný N. U. spolu s obžalovaným V. T., u ktorého rozsudok už nadobudol právoplatnosť, uznaný vinným z prečinu krádeže v spolupáchateľstve podľa § 20 k § 212 ods. 2 písm. a), ods. 3 písm. b) Tr. zák., pretože hoci N. U. bol trestným rozkazom Okresného súdu Trenčín sp. zn. 3T/77/2014 zo dňa 02.07.2014 právoplatného dňa 02.09.2014, odsúdený pre trestný čin krádeže spolupáchateľstvom podľa § 20 k § 212 ods. 2 písm. a), ods. 3 písm. b) Tr. zák., obaja obvinení v presne nezistenom čase od 22.00 hod. dňa 06.04.2015 do 07.00 hod. dňa 07.04.2015 v M. na V. ulici č. XXXX, prišli na osobnom motorovom vozidle zn. L. Z., Farby, ktoré viedol obvinený T., do blízkosti tam odparkovaného nákladného motorového vozidla zn. Y. F. E. XXXXE., ev. č. M.XXX F. patriacemu spoločnosti F., na ktorom obvinený U. rukou násilne otvoril riadne kľúčom uzamknuté veko palivovej nádrže a za pomoci prineseného náradia spoločne prečerpali do prinesených bandasiiek 300 litrov motorovej nafty, ktorú použili vo svoj prospech, čím spôsobili poškodenej spoločnosti F., s.r.o., M., celkovú škodu v sume 370 €.

Bol za to odsúdený podľa § 212 ods. 3 Tr. zák. s prihliadnutím na C.§ 37 písm. m) Tr. zák., za použitia § 38 ods. 2, ods. 4, ods. 8 Tr. zák. na trest odňatia slobody vo výmere 16 mesiacov nepodmienečne. Podľa § 48 ods. 2 písm. b) Tr. zák. ho súd na výkon trestu zaradil do ústavu na výkon trestu so stredným stupňom stráženia. Podľa § 76 ods. 2 Tr. zák., súd uložil obžalovanému ochranný dohľad podľa § 78 ods. 1 Tr. zák. na dva roky. Podľa § 287 ods. 1 Tr. por., boli obžalovaní zaviazaní k solidárnej povinnosti nahradiť škodu poškodenej obchodnej spoločnosti F.. v sume 370 €.

Tento rozsudok nenadobudol právoplatnosť, pretože v zákonnej lehote bol napadnutý odvolaním obžalovaného. Odvolanie bolo podané proti výroku o treste a náhrade škody. V písomných dôvodoch odvolania obžalovaný namietal, že trest odňatia slobody vo výmere 16 mesiacov nepodmienečne považuje za neprimerane prísny. Aj keď nesúhlasil so skutkovými závermi súdu prvého stupňa, pretože

spoločne s T. neodcudzili 300 litrov nafty a ani záver nádrže nebol uzamknutý, k predmetnej krádeži sa doznal, pričom súd k tomuto doznaniu neprihliadol ako na poľahčujúcu okolnosť podľa § 36 písm. l) Tr. zák. Súd ďalej pochybil aj v tom, pokiaľ ako priťažujúcu okolnosť vyhodnotil to, že už bol za trestný čin odsúdený, hoci táto okolnosť je zákonným znakom skutkovej podstaty prečinu krádeže podľa § 212 ods. 3 písm. b) Tr. zák. Žiadal preto, aby odvolací súd napadnutý rozsudok zrušil a vec vrátil súdu prvého stupňa, aby ju v potrebnom rozsahu znovu prejednal a rozhodol.

Prokurátor krajskej prokuratúry na verejnom zasadnutí konanom o odvolaní žiadal toto podľa § 319 Tr. por. ako nedôvodné zamietnuť.

Krajský súd v Trenčíne, ako súd odvolací, nezistiac dôvody pre zamietnutie odvolania podľa § 316 ods. 1 Tr. por. a ani dôvody pre zrušenie napadnutého rozsudku podľa § 316 ods. 3 Tr. por., na podklade podaného odvolania vykonal verejné zasadnutie a postupom podľa § 317 ods. 1 Tr. por. preskúmal zákonnosť a odôvodnenosť napadnutých výrokov rozsudku, ako aj správnosť postupu konania, ktoré im predchádzalo. Uvedeným postupom zistil, že podané odvolanie nie je dôvodné. Nezistil pritom chyby, ktoré neboli odvolaním vytýkané a ktoré by odôvodňovali podanie dovolania podľa § 371 ods. 1 Tr. por.

Súd prvého stupňa na hlavnom pojednávaní vykonal všetky do úvahy prichádzajúce dôkazy a vzhľadom k tomu, že odvolanie bolo podané iba proti výroku o treste a náhrade škody, odvolací súd preskúmal dôkaznú situáciu iba z hľadiska chýb, ktoré by odôvodňovali podanie dovolania podľa § 371 ods. 1 Tr. por., pričom v tomto smere nezistil žiadne pochybenie, ktoré by odôvodňovalo takýto postup.

Odvolací súd nezistil ani pochybenie v postupe súdu prvého stupňa pri ukladaní trestu. Nemohol prisvedčiť námietkam obžalovaného, že vzhľadom na jeho priznanie sa ku skutku mal súd postupovať tak, že mu mal priznať aj poľahčujúcu okolnosť v zmysle ustanovenia § 36 písm. l) Tr. zák. Je faktom, že obžalovaný sa ku krádeži ako takej doznal, ale na druhej strane rozporoval výšku spôsobenej škody a spôsob vykonania činu. V takomto prípade mu však nie je možné takéto jeho doznanie sa vyhodnotiť ako poľahčujúcu okolnosť v zmysle § 36 písm. l) Tr. zák. Priznanie sa k trestnej činnosti a jej oľutovanie vyžaduje zo strany páchatel'a úplné doznanie sa k trestnému činu tak, ako je tento ustálený v skutkovej vete obžaloby, resp. rozsudku. Postup súdu prvého stupňa v tomto smere bol teda správny a zákonný. Tak isto správny a zákonný bol aj postup súdu prvého stupňa, pokiaľ obžalovanému priznal priťažujúcu okolnosť podľa § 37 písm. m) Tr. zák. spočívajúcu v predchádzajúcom odsúdení. Nie je pravdou, že by táto priťažujúca okolnosť mu bola dvakrát pripočítaná k tiazii, pretože ako kvalifikačný znak trestného činu mu bolo pripočítané odsúdenie trestným rozkazom Okresného súdu Trenčín sp. zn. 3T/77/2014 zo dňa 02.07.2014, právoplatného dňa 02.09.2014 a predchádzajúce odsúdenia k nepodmienečným trestom odňatia slobody, ktoré obžalovaný aj vykonal, boli vyhodnotené ako priťažujúca okolnosť v zmysle citovaného ustanovenia Trestného zákona. Ani v tomto smere teda nemohol odvolací súd námietkam odvolania obžalovaného prisvedčiť. Potom trest odňatia slobody, ktorý mu bol uložený po zvýšení dolnej hranice trestnej sadzby o jednu tretinu vo výmere 16 mesiacov nepodmienečne, teda úplne na samej spodnej hranici takto zvýšenej trestnej sadzby, sa javí byť trestom primeraným a potrebným k prevýchove páchatel'a. K tomu odvolací súd udáva iba toľko, že na obžalovaného už bolo pôsobené v minulosti trestom odňatia slobody za obdobnú trestnú činnosť, pričom ako tomu nasvedčuje tento prípad, predchádzajúce tresty sa minuli svojim účinkom. Súd prvého stupňa preto nepochybil ani pri zaradení obžalovaného na výkon trestu odňatia slobody do ústavu na výkon trestu so stredným stupňom stráženia, pretože k tomu mal splnené podmienky § 48 ods. 2 písm. b) Tr. zák., pretože obžalovaný v posledných desiatich rokoch pred spáchaním trestného činu bol vo výkone trestu odňatia slobody za úmyselný trestný čin.

Napokon súd prvého stupňa nepochybil ani v tom, pokiaľ obžalovanému podľa § 287 ods. 1 Tr. por. uložil solidárnu povinnosť spoločne s obžalovaným T. nahradiť škodu poškodenej obchodnej spoločnosti F. s.r.o., M., tak ako bola výška škody ustálená v skutku napadnutého rozsudku.

Z uvedených dôvodov nepovažoval preto odvolací súd odvolanie obžalovaného za dôvodné a toto potom podľa § 319 Tr. por. ako nedôvodné zamietol.

Poučenie:

Proti tomuto uzneseniu zákon nepripúšťa žiadny ďalší riadny opravný prostriedok.